

rencen skal udspille sig på nogle helt bestemte vilkår, på nogle helt bestemte kvadratcentimeter – i sig selv et vældig interessant element i den politiske beslutningsproces i Danmark.

Men regeringen strækker altså våben stillet over for en sådan pression, og nu står vi altså med et lovforslag, der gennemfører en urationel, ufornuftig og driftsmæssigt uforvarselig beslutning, som koster store erstatningssummer til DSB Rederi, som tromles hen over hovedet på det lokale område, som helt givet vil generere øget biltrafik, som kræver investeringer i en infrastruktur – eftersom man stadig opererer med et princip om, at infrastruktur er noget, staten bare stiller til rådighed for enhver privat bruger – som formodentlig ikke engang er til-bundsgående gennemarbejdet med de svenske myndigheder – jeg har en klar fornemmelse af, at det ikke vil blive helt nemt at få tilladelse til at lægge til i Helsingborg – som har spildt tonsvis af papir og en masse udvalgstid, og hvis forudsætninger om ganske få år vil være radikalt ændret.

Enhedslisten kunne ikke drømme om at stemme for lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Med lovforslaget, som ligger her i dag, er det jo klart at der skal gennemføres konkurrence på færgeoverfarten mellem Helsingør og Helsingborg, og så gælder det jo om at finde frem til den mindst ringe løsning med hensyn til valg af havnearealet til det konkurrerende selskab. For det skal da ikke være nogen hemmelighed, at også jeg har haft svært ved at se, at nogen af de mange løsningsmodeller, der har været fremme under debatten, skulle være den helt rigtige. Næsten alle forslagene har jo haft en eller anden væsentlig ulempe.

Lad mig slå fast med det samme, at størstedelen af CD's folketingsgruppe er af den opfattelse, at den mindst ringe løsning er at give et konkurrerende rederi adgang til at sejle fra leje nr. 1. Men ulempen ved dette forslag er helt åbenlyst den, at det vil gribe ind i den aftale, som for bare 6 år siden blev indgået med ScandLines, og den ændring berettiger selvfølgelig rederiet til en erstatning.

De lidt større linjer i forslaget er så, at det forhåbentlig vil være en fordel for alle brugerne af overfarten, og at der skabes konkurrence på færgeoverfarten. Den prispolitik, der har været ført af ScandLines, har særlig været en torn i øjet

på turisterne, som har måttet leve med en af verdens højeste overfartspriser målt i kroner pr. kilometer. Det retter konkurrence på overfarten forhåbentlig op på.

Når trafikforholdene er blevet nævnt her i debatten i dag, kan jeg ikke lade være med at nævne, at grundejerne omkring Helsingør i mere end 30 år har levet med et stort færgevejsprojekt på deres ejendomme. I alle de år har ejerne ikke vidst, om der om kort tid kom en hovedvej tværs gennem baghaven eller spise-stuen. Ejerne har ikke kunnet sælge deres ejendom til en fornuftig pris, og det har staten ikke betalt nogen erstatning for.

På forbløffende kort tid er der taget en meget vanskelig beslutning om etablering af konkurrence på færgeoverfarten, så nu synes jeg, vi også skylder grundejerne en snarlig afklaring af, om der kommer en færgevej eller ej, og det vil jeg gerne høre om trafikministeren kan give et lille bud på i dag.

Lad mig slutte med endnu en gang at sige, at størstedelen af CD's folketingsgruppe kan støtte trafikministerens lovforslag og også støtter trafikministerens valg af en offentlig udbudsrunde som den bedste måde at finde frem til det konkurrerende rederi på.

Ole Donner (DF):

Det er en lidt mærkelig fornemmelse at skulle stå her i Folketingssalen og diskutere et lovforslag fra trafikministeren om fri konkurrence på H-H-overfarten.

Dansk Folkeparti har i meget lang tid kæmpet for, at der skulle blive fri konkurrence. Vi har fremsat dagsordensforslag, vi har stillet forespørgsler, vi har fremsat beslutningsforslag, men ingen har som Mercandia kæmpet for, at det skulle gå i orden. Rederiet har i årevis bombarderet EU, Folketinget, ministeren og ministriet, og lige lidt har det hjulpet.

Men nu er vi så på vej til at få et decideret pålæg fra EU, og så må vi erkende, at Folketinget i Danmark er et sogneråd, som er underlagt EU's bestemmelser, og at ligegyldigt hvad vi finder på her, bliver vi de små, hvis EU bestemmer, at sådan skal det bare være. Der er endda nogle, der siger, at EU skal have endnu flere beføjelser; så efterhånden bliver Folketinget reduceret til et bydelsråd.

Jeg står helt uforstående over for ministerens stædighed i denne sag, og jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke for længst er kommet med et forslag – ikke et forslag som det, der ligger her,